

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

Drobtinice

31.05.2009

Hermann v osrednji oddaji o kulturi na TV SLO1 - 8. dan

V tokratni oddaji 8. dan si pogledjte prispevek o podelitvi Zlatih modrcov letošnje Magdalene (16:24), prispevek o Mirku Ilivčiču, ki razstavlja v Umetnostni galeriji Maribor, Miltonu Glaserju, ki razstavlja v Ljubljanski Vžgalnici, **od 26:21 dalje pa prispevek o Hermannu v Strip.art.nici Buch.**

Več na: <http://www.rtvsllo.si/play/osmi-dan/ava2.35625526/>

31.05.2009

Klasiki v živo

Lep strip lepo mesto najde Max Modic

Veliko spominov in tovarištva je bilo tistega stripovskega popoldneva v edini slovenski striparni. Recesijskim procesom navkljub občasno postane premajhna za vse, ki bi želeli biti zraven, ko se žegna sadove zmerne napredka na področju ljubezni do domačega stripa. Še največ pa je bilo prejšnji tork v Strip-Art-Nici Buch nostalgije, ko sta Tomaž Lavrič in Katerina Mirovič pred zbranim občinstvom potežkala 192-stranski špeh, od prve pa do zadnje strani napolnjen z avtohtonim slovenskim stripom, in ugotovila, da je bilo 18-letno zbirateljsko, selektorsko in uredniško delo dobro narejeno.

V slikovni knjigi Slovenski klasiki v stripu je priobčen cvetober kratkih, enostranskih, večinoma satiričnih stripovskih upodobitev, ki so jih številni slovenski stripovski ustvarjalci - kar 66 jih je, od tega deset odstotkov stripovskih ustvarjalcev - posvetili slovenskim umetnikom, njihovim raznorodnim umetniškimi opusom nacionalnega pomena ter "nekaterim svojstvenim pojavom znotraj slovenske kulture vobče". Slavnostna govornika sta poudarila, da je projekt pod šifro Slovenski klasiki potekal v več ustvarjalnih sunkih. Prvi se je zgodil že leta 1991, zaključil pa se je prav s pričujočim reprezentativnim stripovskim albumom, za katerega sta moči združila nizkonakladni tednik Mladina in stripovski občasnik Stripburger, pri katerem še zdaj ni popolnoma jasno, ali je za jest ali morda celo za brat. No, vsekakor je najpomembnejše, da je snovalcem tega založniškega podviga na slogovno izredno živopisnih straneh Slovenskih klasikov v stripu uspelo strniti takorekoč vse, kar s tinto in tušem na tej strani Alp leze in gre po šelešamerju. Slavnostnemu dogodku primeren je bil tudi obisk torkove predstavitev, na kateri se je zbralo zavidljivo število naših najvidnejših striparjev, pretežno tistih, ki že dolgo sodijo med slovenske klasike.

Pravično je in se spodobi, da je v podpis svojega primerka Slovenskih klasikov prvi pristopil starosta Igor Vidmar, prvoborec stripovske teorije, ki je v samupravnem socializmu oral ledino na področju rehabilitacije stripa kot enakovredne in enakopravne umetnosti pod zaporedno številko devet. Da bi bilo vse po predpisih, mu je Tomaž Lavrič v trajen spomin narisal Ivana Cankarja - in to takega, ki bo bran, pomnjen in citiran brez prisile, če uporabim marketinški slogan Slovenskih klasikov v stripu.

Nič manj niso bili navdušeni zagriženi zbiralci avtoogramov in drugega stripovskega blaga, saj so lahko na enem mestu zasačili falango pionirjev slovenske stripovske miselnosti, ki je leta 1987 pod umetniškim vodstvom Mladininega urednika Iva Štandekerja (1961-1992) ustvarila trdo jedro in čvrste temelje domačega stripovskega izraza: že omenjenega Tomaža Lavriča, hardfakterja Zorana Smiljaniča, vsestranskega Gorazda Vahna, nepredvidljivega Grego Mastnaka, legendarnega Dušana Kastelica - ki je zrisal Afero JBTZ in oživil Perkmandeljca - in vsevednega Iztoka Sitarja, ki je pred slabima dvema letoma spisal Zgodovino slovenskega stripa 1927-2007, v kateri med drugim navaja tudi domnevno preroški Štandekerjev vzklík: "Zakaj za vraga naj pišem o stripu, če v Sloveniji ni stripa?"

Evo, zdaj, ob polnoletnosti države, ga imamo. In to med suhim zlatom klasike.

Več na: http://www.mladina.si/teednik/200920/klasiki_v_zivo

Foto: Max Modic
Posvetilo za Igorja Vidmarja

31.05.2009

Na današnji dan

17. maj 2009 ob 00:00
Ljubljana - MMC RTV SLO

1890 je v ZDA izšel Comic Cut, prvi časopis, v katerem so bili narisani tudi stripi.

29.05.2009

Novice.Dnevnik.si Tiskane izdaje/Dnevnik

Stripovska reinterpretacija slovenske kulture

Pop/Kultura - Petek, 29.05.2009 Tekst: Špela Standeker

Ljubljana - Prejšnji teden so v prostorih Stripartnice Buch predstavili stripovski zbornik Slovenski klasiki v stripu, obsežno zbirko kratkih, večinoma satiričnih priredb literarnih in drugih umetniških del slovenskih avtorjev, ki je izšel v Zbirki O kot posebna izdaja revij Stripburger in Mladina. Kot pravi urednik zbornika Tomaž Lavrič, je bil glavni namen projekta "ustripiti" korpus slovenskega ustvarjanja na zabaven način in hkrati na enem mestu zbrati pregled vseh slovenskih stripovskih avtorjev. Dejstvo, da je od prvotne ideje in prvih objavljenih stripov v reviji Mladina preteklo skoraj dvajset let, pa daje po urednikovih besedah "projektu dodaten čar oziroma 'klasično' patino".

Razpon slovenskih klasikov, ki so jih stripovski avtorji izbrali in "ustripili", je zelo širok tako po vsebini kot po formi. Nekateri so se odločili za literarne predloge, drame in

pesmi ter izbirali med znanimi, a tudi povsem obskurnimi deli, drugi so posegli v zakladnico filmske in glasbene umetnosti in se pri tem odločali za dela klasične ali popularne kulture. "Že od začetka je bilo zamišljeno, da si avtorji izberejo tisto, kar jih navdihuje, torej nekaj, do česar imajo določen odnos, pozitiven ali negativen, ne pa, da njih in bralce posiljujemo zgolj s kmečkimi povestmi na sto načinov, kar je trdno jedro naše resnične klasične literature," pojasnjuje. Tako je tudi naslov *Slovenski klasiki* mišljen nekoliko ironično, saj so v izboru dovolili vse, kar je delo slovenskih ustvarjalcev. "Sicer pa sem prepričan, da bodo čez sto let vsi, ki so zastopani v zborniku, od Pankrtov do Slavoj Žižka, od Blaža Ogorevca do Helene Blagne, postali častitljivi slovenski klasiki," dodaja Lavrič. Izbiro predlog, ki jih je ustripil sam, pa je razložil takole: "Izbiral sem jih zelo različno. Nekatera so meni ljuba dela, druga so mi kot mnogim drugim priskutili v šoli. Ene sem želel predelati po likovni, druge po vsebinski plati, nekaterih pa sploh nisem bral in sem jih, kot recimo Dolenjskega Hamleta ali Janševe Premike, interpretiral le na podlagi naslova."

Zbornik je nedvomni dokaz, da je stripovskih ustvarjalcev pri nas veliko, med njimi "tudi v mlajši generaciji nekaj izredno nadarjenih", meni urednik. Kljub temu, da namen zbornika ni bil predstaviti zgolj najboljšega od najboljšega, Lavrič poudarja, da so vsi stripi v knjigi objavljeni z razlogom. "So ali lepi ali dobri ali duhoviti, če že ne vse hkrati." Prav tako je zbornik pokazal, da je v splošnem mogoče razlikovati med družbeno kritičnim stripom, ki ga ustvarja predvsem generacija Mladinih striparjev, in alternativnim stripom, s katerim se ukvarja mlajša generacija. Lavrič se strinja, da sta to pri nas prevladujoči struji, vendar pa se po njegovem mnenju prebujajo tudi humoristični žanr, tradicionalna avantura in seveda otroški strip, kjer Miki Muster podpira tri vogale. "Kljub temu meje med žanri niso ostro začrtane. Sam se, recimo, čisto udobno sprehajam med vsemi."

O načrtih oziroma o še enem vseslovenskem stripovskem projektu pa je Lavrič povedal: "Pričakovati v kratkem še eno tako obsežno knjigo bi bilo preveč optimistično. Prav lahko pa bi čez kakih petnajst let ponatisnili tole in jo razširili z novo generacijo stripovskih avtorjev in novih klasikov."

Več na: http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042270405

28.05.2009

Sreda, 27 maj 2009

JAVNO VODSTVO po razstavi Mirko Ili^v Retrospektiva

JAVNO VODSTVO po razstavi Mirko Ili^v Retrospektiva
Strip / ilustracija / dizajn / multimedija 1975-2009

petek, 22. maj 2009, ob 18.00

Umetnostna galerija Maribor, Strossmayerjeva 6

Več na: <http://ugmb.blogspot.com/>

28.05.2009

27. maj 2009 ob 00:04

Ljubljana - MMC RTV SLO

1939 je založba DC Comics izdala strip *Detective Comics # 27*, v katerem je luč sveta ugledal drugi superjunak te založbe Batman, eden najslavnejših risanih junakov, ki se je kasneje preselil tudi na filmska platna.

26.05.2009

Izar

Izar Lunaček je naši omladini poznan po stripih, ki jih že dobro desetletje objavlja v različnih periodičnih publikacijah širom očetnjave, od začetka pričujočega tisočletja pa jih je zbral tudi že v štirih ličnih knjižicah. Prvo, Beštije, kolažirano iz raznolikih avtorjevih projektov in še danes dostopno v zakotnih skladiščih, je izdala prav založba Gyros, ki je odgovorna tudi za časopisje, po katerem pravkar listate. Druga, **Miniji**, ki je luč prvič ugledala leta 2003 ter se leta 2008 prikopala celo do prvega ponatisa, je pod istim založnikom zbrala kar pet let tedenskega stripa o drobni črni golazni, ki s travnika na robu mesta razglablja o človeški kulturi na podlagi najdb od nje zavrženih smeti, na katere naleti na svojih ekspedicijah.

Izar Lunaček je naši omladini poznan po stripih, ki jih že dobro desetletje objavlja v različnih periodičnih publikacijah širom očetnjave, od začetka pričujočega tisočletja pa jih je zbral tudi že v štirih ličnih knjižicah. Prvo, Beštije, kolažirano iz raznolikih avtorjevih projektov in še danes dostopno v zakotnih skladiščih, je izdala prav založba Gyros, ki je odgovorna tudi za časopisje, po katerem pravkar listate. Druga, **Miniji**, ki je luč prvič ugledala leta 2003 ter se leta 2008 prikopala celo do prvega ponatisa, je pod istim založnikom zbrala kar pet let tedenskega stripa o drobni črni golazni, ki s travnika na robu mesta razglablja o človeški kulturi na podlagi najdb od nje zavrženih smeti, na katere naleti na svojih ekspedicijah. Lunaček je, če je to sploh potrebno omeniti, tako nesrečno pohabljen, da skupaj spravlja tovrstne razmišljujoče vizualne mojstrovine, predvsem zaradi dolgoletnega trpljenja tako na študiju slikarstva na ljubljanski Akademiji lepih umetnosti kot filozofije na vsem znani istoimenski fakulteti slovenske prestolnice. Slednja ga trenutno še vedno gosti kot asistenta in raziskovalca ter mu omogoča, da svojo nerazumno obsedenost z globljim pomenom risank, stripov in humorističnih nanizank preliva v obsežne doktorske traktate iz modroslovja, medtem ko je na prvi študij zaključil kar z eno od stripovskih pripovedi, zaradi katerih smo se na teh straneh zbrali danes.

Lani na jesen je namreč pod okriljem ljubljanskega Forum na svetlo dal dolgo štorijo, **Oklepaj: Metuljeve sanje** imenovano, v kateri spremljamo pustolovščine mlade želve, vse od njenega izvaljenja, preko srečanja z revolucionarnim polžem, bivšim družbenim reformatorjem, nekdanjim kraljem, trenutnim puščavnikom ter bodočim gurujem v eni sluzasti osebi, ki ga zmami v premislek o svojih sebičnih in na zasebno lastnino osredotočenih poteh, a mu posledično tudi nehote skoplje prezgodnji grob, pa vse do življenja po smrti, ponovnega rojstva in končno najdene ljubezni v obliki polževe lepe vdove. Obenem s to zajetno buklo je na knjižne police strmoglavila še druga Lunačkova izdaja: trdo vezana in presunljivo lično oblikovana knjižica, v kateri so zbrane tedenske prigode istih dveh živali z zunanjim ogrodjem, ki so poprej redno izhajale v podlistku kulturnih strani časnikarstva. Obe stripovski buklici lahko najdete v vseh boljših založenih knjigarnah domovine (najbolj zagotovo pa v ljubljanskem Konzorciju in Vale Novaku). Cena? Stitnica.

Če to poročilo končamo še z vznemirljivo najavo: v spodnjem nadstropju željega stripa iz Dela so ves čas izhajanja dogajanje dopolnjevale hecne, neme in kakim panjskim končnicam podobne zgodbe, med katerimi so prevladovali humorno interpretirani dogodki iz svetega pisma. No, prav ta paberkovanja bodo v močno razširjeni, dopolnjeni in olepšani obliki, s povsem novimi nadaljevanji tam nekje sredi poletja, okoli marijinega vnebovzletja pričele izhajati, povsem zastoj, v neki stranski ulici širnih labirintov svetovnega medmrežja. Tisti, ki zdaj to skrivnost poznate, jih torej od srede avgusta naprej lahko vsako nedeljo zjutraj na novo izvohate na www.paradisemisplaced.si. Izvirni greh ni še nič: uboga pra človeka bosta tu kar naprej v nevarnosti, ne le od kače in jabolka, pač pa tudi od lenivca ob drevesu polnem mehkih postelj, kamelo z zavojčkom tobačnih paličic ter zmaji in zlatorogi, ki jima ponujajo opojne radosti ječmenovih napitkov. Jojme. In na zdravje!
Več na: <http://www.delo.si/clanek/81217>

26.05.2009

Malce z zamudo, pa vendar ...

21. 05. 2009, 00:28, Pressalije

MaFest številka 4!

Danes se v Makarski začena 4. MaFest, največji stripovski festival na področju nekdanjih republik bivše skupne domovine
Max Modic

»Če iz te perspektive pogledam nazaj, se mi vse skupaj še zmeraj zdi neverjetno,« pravi **Darijo Antunović**, urednik pri založbi Libellus in direktor MaFesta, stripovskega festivala, ki že četrtič zapored poteka v Makarski. »Če bi mi kdo takrat rekel, da bo Makarska imela svoj stripovski festival, bi mu svetoval temeljit pregled možganskih vijug. Po prebujanju ledu s premiernim MaFestom, na katerem smo gostili legendarnega Hermanna, se mi nič več ne zdi nemogoče.« Po Darijevih besedah je med najzaslužnejšimi za uspeh festivala tudi Celjan **Ervin Rustemagić**, bržčas največje ime v stripovskem poslovnem svetu, brez katerega bi bila pot do uglednih gostov neprimerno zamudnejša in znatno bolj vijugava. »Naša želja je promovirati umetnost stripa in njeno raznolikost, povezati ljubitelje stripa s stripovskimi avtorji, spodbujati stripovsko ustvarjalnost in založništvo ter organizirati prireditve, ki uspešno združuje strip, dopust in zabavo,« dodaja Darijo, ki mu ob pomoči kolega **Damirja Raić** vsako leto uspe privabiti v silkovito dalmatinsko mestoce Makarsko stotine stripoljubcev z vseh koncev nekdanje skupne domovine. Pa i šire.

Mister No s svojim piperjem nad Makarsko.

Četrta MaFest med glavnimi atrakcijami in zvezdniki iz stripovskega sveta najavlja obisk nekaterih nespornih legend devete umetnosti. Kot prvi je tu sloviti **Gallieno Ferri**, najprepoznavnejši risar nesmrtnega Bonellijevega strip seriala Zagor, ki mu bodo družbo delali še nič manj slavni **Roberto Diso**, ki je od Ferrija prevzel delo in risanje naslovnice za pustolovski serial Mister No: **Antonio Serra**, italijanski strip scenarist, ljubitelj sci-fija in soustvarjalec stripa Nathan Never: **Gigi Simeoni** italijanski strip risar, karikaturnist, grafični oblikovalec, ki ga tukajšnja publika pozna po delu na Lazarusu Leddu in Nathanu Neverju; irski zvezdnik superherojskega stripa **Peter Milligan**: in italijanski ilustrator **Roberto De Angellis**. Hrvaške stripovske barve bo zastopal vsestranski stripovski encikloped **Darko Macan**, iz bližnje sosesčine pa se mu bo pridružil še **Boro Pavlović**.

Skratka, vidimo se v Makarski, kjer se bo v znaku devete umetnosti podpisovalo, risalo, ustvarjalo in zabavalo vse do nedelje, 24. maja. Aaaaaahyyak!

Več na: http://www.mladina.si/vibrator/21-05-2009-mafest_stevilka_4/

24.05.2009

V zadnji **Mladini** si preberite Lavričev strip Gospod Hudournik, članek **Maxa Modica** o predstavitvi **Slovenskih klasikov** v Strip.art.nici Buch, **Vesna Teržan** pa je spisala sedem stranski portret svetovno znanega striparja, ilustratorja in oblikovalca **Mirka Ilić**.

Več na: http://www.mladina.si/mednik/v_prodej/

Uvod v Magdaleno pripadel Ilićevim dizajnom

22.05.2009

Festival vizualne kreativne komunikacije Magdalena se je začel z razstavo del enega od največjih oblikovalcev na svetu Mirka Ilić, ki danes dela in živi v New Yorku, sicer pa prihaja iz našega prostora.

Ilićeva retrospektiva zajema strip, ilustracijo, dizajn in multimedijo ter je na ogled postavljena v Umetnostni galeriji Maribor. Retrospektivo je zbral in pripravil **Dejan Kršiv** v sodelovanju z **Mirkovo** mamo, kajti sam Ilić ne daje poudarka na arhiv, veliko raje ima namreč tisk.

Uvodni nagovor je pripadel državnemu sekretarju na ministrstvu za kulturo **Stojanu Pelku**, zbrano množico pa je nagovoril tudi predsednik festivala **Srđan Trifunović**. Enajsta Magdalena bo na sporedu do 23. maja, dan pozneje pa bo še neformalni zaključek v slogu "chill out" piknika Marš, Magdalena na Slomškovem trgu.

Avtor: Marko Pigac

Mirko Ilić (v sredini) z Dejanom Kršiv, Srđanom Trifunovićem in Stojanom Pelkom Foto: Marko Pigac

Mirko Ilić (v sredini) z oboževalci Foto: Marko Pigac

Mirko Ilić (v sredini) z oboževalci Foto: Marko Pigac

Več na: http://www.indirekt.si/scena/druzabna_kronika/131353

Tudi risane parodije sledijo smernicam

Susan Boyle navdihnila tudi Homerja Simpsona
21. maj 2009 ob 21:37
Los Angeles - MMC RTV SLO

"Ime mi je Homer Simpson. Imam 39 let in še nikoli se nisem poljubil," se v novi risani seriji o najbolj znani springfieldski družini predstavi glava družine Simpson.

Več na: <http://www.rtvsllo.si/zabava/zanimivosti/tudi-risane-parodije-sledijo-smernicam/203437>

Snoopy navdihnili Karpa Godino

Predavanje in projekcija filma v Menzi pri koritu
22. maj 2009 ob 12:13
Karpo godina - MMC RTV SLO

Na začetku 70. je sedem režiserjev z isto kamero posnelo omnibus sedmih kratkih filmov. V vsakem se je moral znajti stavek "pogrešam Sonjo Henie".

Več na: <http://www.rtvsllo.si/kultura/novice/snoopy-navdihnili-karpa-godino/203477>

24.05.2009

MLADINA, št. 19

»Malo besedi, dosti prelepih podob«

Slovenski klasiki naposled v uporabniku prijazni obliki ali strip je orožje, vzemite ga v roke
Max Modic

Klasik, kdo je to? Po definiciji masivnega Velikega slovarja tujk je klasik zgleden umetnik, ki je ustvaril nesmrtna dela, najboljši predstavnik posameznega naroda. Ali krajše, kdor se ukvarja s klasiko. Kaj najdemo v slovenskem zavihku z napisom klasika, je bržčas obče znano vsakomur, ki se je v najstniških letih pretolkel skozi labirinte osnovnega in srednjega vzgojnoizobraževalnega sistema. Slovenska klasika je nekaj težkega, duhamornega in kot hudo leto dolgega, ponavadi vezanega v umetno usnje in državotvorni dizajn, zatohlo dišečega in nagrmadenega na otožno upognjene police iz zmlate lesne mase, kritega s spokojno prašnoto preprogo, katere dušni mir občasno skalijo reciklirani seznamni osnovnošolskega branja ali pa seznamni obveznega čtiva na tekmovanju za bralno značko. Res, težko si je predstavljati kaj bolj klasičnega od slovenske klasike, kaj bolj naporega od slovenskih klasikov, ki jih novopečene misice postavljajo na vrh seznama najljubših literatorov, dramski umetniki pa vzneseno interpretirajo ob državnih praznikih in na proslavah širšega nacionalnega pomena. Seveda pa ozko profilirana, žanrsko neopredeljena in za komercialno eksploatacijo dokaj nezanimiva klasika ni razpita samo po zaslugi po svoje razumniško utemeljene, z mnogimi izpraznjenimi buteljkami požegnane kvalitete. Nič manj notorična ni kvantiteta slovenskih po stilu in sporočilu hermetičnih klasikov, ki svoja dela razprodajo v več desetih, včasih menda celo neverjetnih dvestotih izvodih.

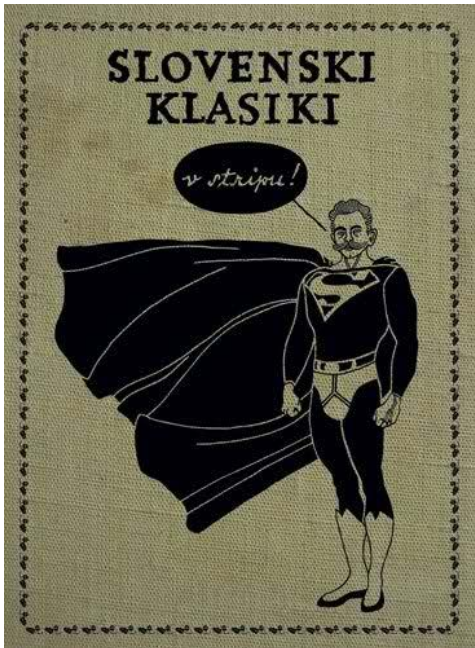
»Klasikov je na Slovenskem kakor blata, poštenemu človeku se niti okreniti ni moč, ne da bi ničuhdegasluteč kakšnega klasika pogazil,« ugotavlja Lovro Matič, vsestranski pisatelj, kritik, scenarist in poet, ki je pred časom oscenaril visokonakladno vizionarsko pripoved v oblačkih in slikah Sokol in golobica, zdaj pa se, skrit za umetniškim imenom Tomaž Lavrič, slovenski javnosti znova predstavlja kot uvodničar in vrhovni selektor slikovne knjige Slovenski klasiki v stripu. »Saj že vsak Slovenec stihle kleplječe že v zboru ne prepeva ali mehu ne razteguje. Iz tako plodovite, dobro nagnjene prsti narodove pa že mora vzrasti med bohotnim plevljem tudi prenekateri žlahtno duhteč cvet,« dodaja Matič v eksaltiranem uvodu v publikacijo, ki slovenskim klasikom vrača vse, kar so v procesu ustvarjanja v strahu pred pretiranim komercialnim uspehom hote ali nehoti zanemarili - se pravi seks, droge, nasilje, seks, neuravnoteženo politiko in seks ter ščepec duha in žanrsko profilirane komunikativnosti.

Ne preseneča, da so bili prav stripovski avtorji tisti, ki so se zavedli dejstva, da je umetniško delo brez širšega ali množičnega pogleda, ki bi definiral njegov status, le muzejski eksponat ali pa arhivska relikvija. Strip bo moral na teh zemljepisnih širinah še dooooolgo čakati na trenutek slabosti kakega sazujevskega frajgajsta, ki bi ga naposled, magari po naključju, povezal z žlahtno težo besede klasika. In glej ga šmenta, medtem ko so nekateri slovenski striparji s svojimi risbami nesebično oživljali slovensko klasiko, so tudi sami postali klasiki. Jedrnati. Iskrivi. Zgoščeni. Osredotočeni. Navihani. Ostri. Ter včasih prav politično nekorektno žleht.

Vittorio De La Croce je denimo že leta 1993 predvidel, kako bi morali izgledati prvomajski obredi kresovanja, če bi se hoteli izogniti tajkunizaciji Slovenije, in kakšna bo v osnovi razlika med zasebnim in javnim zdravstvenim sistemom brez prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja. TBC je leto prej za širšo rabo poenostavil meditacijske gibalne tehnike Premikov, knjižne uspešnice Janeza Janše, in po motivih Pavleta Zidarja v Dolenjskem Hamletu malemu človeku približal večno dilemo: »Piti al' ne piti, tu je zdej uprašajne ...« Čudovito morbidni Obscurator ponudi najbolj slovensko interpretacijo Strniševe popevke Zemlja pleše, portretira par, na katerega bo v prihodnosti sijal Orion, in v bifeju pri VIII. bloku Državne splošne bolnišnice v živo sreča nekatere nezgrešljive junake naše mladosti: Lakotnika (bulimia gravis), Trdonjo (kronična satiriazja), Jožo Gulikožo (kompulzivni onanist) in Zvitorepca (prirojena deformacija penisa)!

Tudi usodnih vprašanj, ki jemljejo sapo, in nadvse turbulentnih odgovorov nanja zlepa ne zmanjka. Kdo je mož z žensko lasuljo, ki pod tušem naredi ikebano iz Slavvoja Žižka? Kakšen konec stori Lukčev škorec? Kako bi se bral Prešernov Sonetni venec, če ne bi cenzorji iz njega pometali tehničnih izrazov, kot so muff diving, handjob, fisting in cumshot? Zakaj je dedek Mrz žalosten in sam ter tako duševno razrvan, da ga v cerkvi spoha in se pred nunami čoha? Zakaj eden od kosovirjev na letišči žlici ostane sam? Kam gre tirolska salama, ki konča med želodčnimi sokovi Blaža Ogorevca? Kje so tiste stezice in kaj jih zdaj prekriva? Kdaj se je začela transformacija Edvarda Kardelja v Igorja Bavčarja? Kaj vas čaka na morju Adrijanskem, če ga boste občudovali praznih žepov? Kako se konča zgodba o Bogu? In kako se začne zgodba o kontinuiteti škofa Rožmana? To in še več se skriva v zajetnem stripovskem almanahu, ki z nepredvidljivimi posledicami spari domačo stripovsko ustvarjalnost in slovensko klasiko.

»Zamisel za tak zbornik se je porodila že v prejšnjem tisočletju, davnega leta Gospodovega 1991, ko sva s tedanjim slikovnim urednikom glasila Mladina Ivom Štandekerjem iskala novih načinov, kako preprostem ljudstvu domači strip bolj udomačiti ino priljubiti,« razlaga Matič in drage bravce ter ljube bravke utrjuje v veri, da slovenski strip ni nek zagaman muzejski eksponat in arhivska relikvija, pa čeprav mu do sedaj za splošni medijski prodor še ni uspelo zbrati dovolj poguma in oboževalcev, da bi z ognjem, mečem in črniliom krenili v napad na utrdbeslovenskih akademskih tajkunov. »Mene je kot urednika zapadla nevhvaležna zadolžba, da od tega množstva odberem, kar je užitnega, da ločim zrne od plev. Trudil sem se po svojih skromnih močeh presoditi pravično in nepristrano, kaj sodi in kaj ne med te strani. Nisem pa bil prestrog razsodnik, kajti poglavitni namen mi je vendarle bil prikazati kar najširšo bero tehnik in izraznih možnosti, ki jih ponuja stripovski medij, kakor tudi kar največje število naših izvornih stripovskih ustvarjalcev ... Na tebi pa je, dragi bravec, ljuba bravka, da dokončno presodiš, ali se je naš trud izplačal.« Skratka, 66 avtorjev stripa in 192 slovenskih klasikov čaka, da jih ponovno odkrijemo. Prva prilžnost bo že na skupinski predstavitvi naslednji torek ob 19. uri v ljubljanski Stripartnici Buch.

Več na: http://www.mladina.si/tebnik/200919/malo_besedi__dosti_prelepih_podob

20.05.2009

Novice.Dnevnik.si Novice/Pop/Kultura

Stripovski virtuoz postapokaliptičnega sveta

Pop/Kultura - sredo, 20.05.2009 Tekst: Špela Standeker

Ljubljana - Včeraj je ljubljansko Stripartnico Buch obiskal sloviti belgijski stripovski avtor Hermann Huppen, ki se pod svoja dela podpisuje zgolj s prvim imenom, njegovo najbolj znano delo pa je gotovo postapokaliptični stripovski serial Jeremiah. Prvi album s tem junakom je izšel pred več kot tridesetimi leti, Hermann pa ga riše še danes.

Hermann (rojen leta 1938) se je začel ukvarjati s stripom razmeroma pozno: najprej se je posvečal arhitekturi in notranjemu oblikovanju, šele srečanje z bodočim svakom in hkrati urednikom revije Spirou pa ga je spodbudilo, da je usmeril svoj risarski talent in znanje v stripovski medij. V 60. letih je krajše stripe najprej objavjal v različnih belgijskih in francoskih revijah ter časopisih, prvi stripovski serial *Bernard Prince* pa je ustvaril leta 1966 v sodelovanju s scenaristom Michelom Regnierom, bolj znanim s psevdonimom Greg. Sledil je zgodovinsko obarvan serial *Jugurtha*, ki sta ga leta 1967 zastavila z Jean-Lucom Vernalom, dve leti kasneje pa sta z Gregom zasnovala tudi prvi del realističnega vesternovskega seriala *Comanche*, ki ga mnogi štejejo med najboljše v tem žanru.

Jeremiah, kulturna uspešnica

Po desetletju ustvarjanja omenjenih serialov se je Hermann naveličal risanja po predlogah drugih avtorjev in leta 1977 ustvaril prvi samostojni serial *Jeremiah*, ki je postal njegov najuspešnejši strip in sčasoma tudi pravi svetovni fenomen. Ostra postapokaliptična zgodba je postavljena v opustošene ZDA in spremlja osirotelega najstnika Jeremiaha ter njegovega zaščitnika Kurdyja. V bivši Jugoslaviji je začel strip že leta 1979 izhajati na straneh sarajevskega Strip Arta, predvsem po zaslugi urednika **Erвина Rustemagič**, ki je sredi 80. let postal tudi Hermannov založnik. *Jeremiah* spada z več milijoni prodanih izvodov in prevodi v 25 jezikov med najuspešnejše realistične stripovske seriale katerega koli evropskega avtorja, kljub temu pa se mu je uspeh v ZDA vedno izmikal. Prav želja, da bi serial popularizirali tudi v ZDA, je bila eden izmed razlogov, da sta se *Rustemagič* in Hermann odločila prodati pravice televizijski mreži Showtime. Televizijska serija je bila sicer dokaj uspešna, vendar pa je povsem razočarala oboževalce stripa, saj so si snovalci dovolili precejšnje posege v avtorsko integriteto stripa. Kljub temu ostaja *Jeremiah* eden najbolj vplivnih stripov tovrstnega žanra, ki še vedno navdušuje bralce ter navdihuje tako stripovske ustvarjalce kot ustvarjalce v drugih medijih. Najbrž najbolj znana primera popularne kulture, ki ju je vsaj delno navdihnil ta serial, sta film *Pobesneli Max* avstralskega režiserja Georga Millerja, ter odlični animirani film *Sky Blue* korejskega režiserja Kim Moon-saenga.

Strip kot izraz gneva

Hermann je do danes ustvaril že 27 albumov seriala, ob tem pa se izmenično posveča tudi posameznim stripovskim albumom. Eden izmed slednjih je tudi album *Sarajevo tango*, ki ga je, kot pravi, ustvaril iz občutka gneva in nemoči ob spremljanju dogajanja med vojno v BiH. Čeprav so nekateri v stripu videli komercializacijo človeškega trpljenja in nesreče, pa je večina kritikov v stripu prepoznala ostro kritiko na račun političnih mahinacij mednarodne politike in nezainteresiranosti Zahoda ter slabo načrtovanih operacij Združenih narodov. Hermann je povedal, da je bil razlog, ki ga je gnal k ustvarjanju tega stripa, prav dejstvo, da je večina sveta le nemo opazovala dogajanje v Bosni, in dodal: "Vem, da s tem stripom ne morem ničesar spremeniti. Vem tudi, da bodo ljudje, ki delajo strahotne stvari, vedno obstajali, vendar pa tisti, ki zgolj nemo stojijo ob strani in se strahot niti ne trudijo preprečiti, niso dosti boljši. In zato, samo zato, sem ustvaril *Sarajevo tango*." Strip je izšel leta 1995, avtor pa ga je posvetil **Karimu Zaimoviču**, bosanskem novinarju in publicistu ter velikemu poznavalcu in ljubitelju stripov, ki ga je malo pred izidom stripa ubila srbska granata.

Video posnetek na Video.Dnevnik.si: <http://www.dnevnik.si/novice/kultura/1042268097>

20.05.2009

SLOVENSKI KLASIKI

Slika in video posnetek prispeval **Babuder Matevž:**

<http://www.youtube.com/watch?v=N2rpdKGz6oA>

18.05.2009

Hermann v Ljubljani!**V torek, 19. maja ob 12. uri se bo v Stripartnici Buch v Murglah ustavil eden izmed najbolj cenjenih svetovnih risarjev stripa**

Max Modic

"Pogosto so mi očitali, da sem navdih za Jeremiahove avanture prekopal iz avstralske filmske uspešnice Pobesneli Max. Kot je znano, je režiser George Miller prvega Pobesnelega Maxa posnel leta 1979, jaz pa sem svoj serial zasnoval že leta 1977. Kdo je potemakem lahko kaj prej videl? Priznam pa, da me je Cestni bojevnik, torej drugi del sage o Pobesnelem Maxu, zelo navdušil. Miller ga je posnel dve leti kasneje, ko sem snoval že šesto epizodo z naslovom Sekta," je povedal **Herman Huppen**, belgijski virtuoz stripa, ki bo letos, ko Jeremiah praznuje več kot 30 let neprekinjenega izhajanja, dopolnil 71 let. Hermannov opus poleg mnogih kratkih zgodb, stripovskih vinjet in Jeremiaha, njegovega prvega avtorskega seriala, zaokrožijo še avanturistični Bernard Prince (1966), realistični western Comanche (1969) in zgodovinsko obarvani Jugurtha (1967).

Leta 1984 je Hermann po zamisli **Ervina Rustemagivčiča** kreiral psevdozgodovinski serial z naslovom *Stolpi Bois-Maurija* (Les Tours de Bois-Maury), ki ga poznavalci štejejo za njegovo najbolj impresivno delo, desetletje pozneje pa še bridko stripovsko grotesko *Sarajevo Tango*, v kateri je zaradi brutalnega obleganja Sarajeva strnil razočaranje nad mednarodno skupnostjo in še posebej nad Organizacijo združenih narodov. Obsodbe takratnega generalnega sekretarja, nemočni teater modrih čelad na ozemlju Bosne in Hercegovine, farsične ugotovitve Unproforja ter indiferentnost samozvanih svetovnih veselil na čelu z NATO-m so ga po lastnih besedah navdajali s prezirom, gnusom in depresivnim občutkom popolne nemoči.

Odraščajoči najstnik Jeremiah, za katerega je po masakru družine v postholokavstni Ameriki poskrbel zajedljivi Kurdy, cinik irskega porekla, samotar na mull, s čelado, dolgo kitko in verižico z napisom 'Mother', je pred kakimi sedmimi leti doživel svojo prvo ekranizacijo v ZDA. Ker Afroameričani predstavljajo več kot trideset odstotkov publike, ki gleda televizijsko mrežo Showtime, je Kurdyja zaigral temnopolti **Malcolm-Jamal Warner**. Tudi **Luke Perry** v glavni vlogi je bil Jeremiahu podoben toliko, kot je bil **Michael Keaton** Bruceu Wayneu a.k.a. Batmanu. Oziroma še manj. »Vem, gre za grob poseg v avtorsko integriteto stripa,« je takrat komentiral Ervin Rustemagivčič, »toda hollywoodski šefi nikoli ne berejo stripov. Niti tistih, ki so že odkupljeni za filmsko oziroma televizijsko adaptacijo. Zanima jih samo sinopsis, pogoji realizacije projekta pa so vselej njihovi. Že od premiere dalje poslušam očitke svojih kolegov in znancev - tudi Hermannove, čeprav je že zdavnaj dvignil roke -, kako smo oskrnili njihov najljubši strip. Toda televizijska verzija je v prvi vrsti namenjena ameriški publiki, ki stripa še ne pozna in naj bi ga na tak način začela spoznavati. Kot vam je znano, je strip v devetdesetih zapadel v globoko krizo, zato mrzlično iščem variante, kako bi strip združil z drugimi mediji. Ena od možnosti je bila prodaja pravic hollywoodskim studijem.«

Ker je serija ameriška, nuklearne apokalipse ne povzročijo rasni nemiri v ZDA, kot je svoj serial zasnoval Hermann. Krivdo za zdesetkano prebivalstvo Amerike in sveta prevzame smrtonosni virus, ki pokosi vse odrasle prebivalce. Preživijo samo otroci, ki morajo skrbeti za lastno usodo brez modrosti starejših generacij. »Jeremiah je prvi evropski strip, po katerem je bila za ameriško televizijo posneta igrana teve serija,« je povedal Rustemagivčič. Mimogrede, na uradnem plakatu televizijske serije Jeremiah so se v ozadju videle ruševine zgradbe v ulici Georgi Dimitrova 49 v Sarajevu, kjer se je nahajal Ervinov studio SAF (Strip Art Features) vse do leta 1992, ko so ga četniške granate uničile in požgale. Ob tridesetletnici delovanja in v počastitev prodora na ameriški trg je Ervin 23. stripovsko epizodo Jeremiaha natisnil tudi v slovenščini. Album z naslovom *Skrivnost v močvirju*, ki v je uvodu predstavil kratko zgodovino Hermannovega stripovskega seriala ter obilico fotomateriala izza kulis TV serije, je izšel v 500 izvodih in ga ni bilo v prosti prodaji.

"Jaz sem v Jeremiahu takoj videl Johnnija Deppa, a Ervin je vztrajal, da bi ga moral igrati Brad Pitt. To, da sem Jeremiaha narisal podobnega Robertu Redfordu, se je najverjetneje zgodilo povsem podzavestno. Redford je bil vedno eden od mojih najljubših igralcev, še posebej potem, ko sem ga videl v filmu *Butch Cassidy in Sundance Kid*, a Jeremiaha nikoli nisem namerno kreiral po njegovi podobi," mi je povedal Hermann, ko sva pred leti v Celju klepetala o stripovskih zadevah, kakopak s poudarkom na njegovi najboljši kreaciji, postholokavstnem westernu Jeremiah, ki smo ga jugoslovanski stripofili leta 1979 po zaslugi agilnega urednika Ervina Rustemagivčiča na straneh sarajevskega Strip Arta takrat brali med prvimi, če ne kar prvi na svetu. Jeremiah z več milijoni prodanih izvodov in prevodi v 25 jezikov sodi med najuspešnejše realistične stripovske seriale, kar jih je Evropa sprodcirala po Asterixu in Tinu.

Sicer pa, če ste v dopoldanskem času zainteresirani za krajši intervju s Hermannom Huppenom, se javite na 041 681 646, ali na info@strip.si.

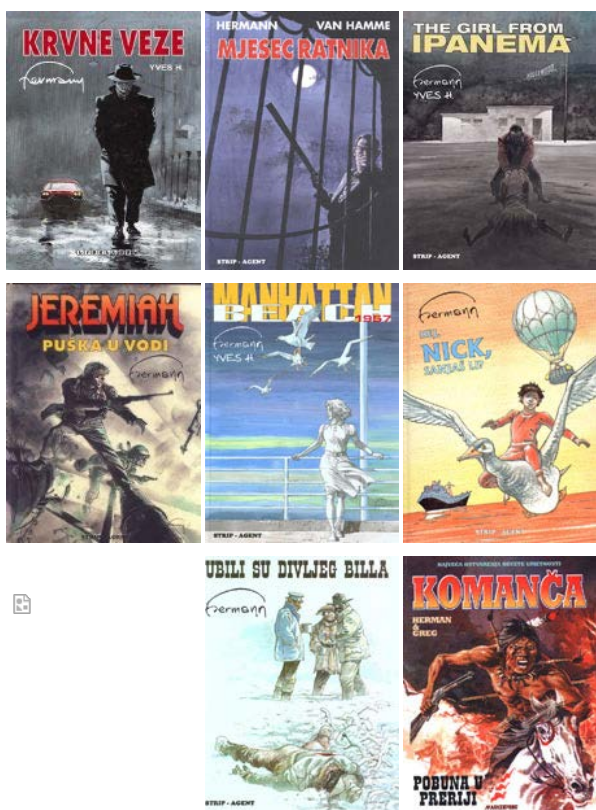
HERMANN HUPPEN

podpisuje svoje albume v Strip.art.nici Buch v torek, 19.05.2009, med 12:00 in 13:00 uro. Vabljeni!

http://www.jeremiahportal.com/hermann_huppen.php

http://en.wikipedia.org/wiki/Hermann_Huppen

18.05.2009

Alan Ford pri Craccu

17.05.2009

Restavracija Cracco v Milanu je na letošnji San Pellegrinovi lestvici 50 najboljših restavracij na svetu zasedla 22. mesto.

Kuharski mojster in lastnik restavracije **Carlo Cracco** ima dve Michelinovi zvezdici, prislужil pa si jih je s sodobno kreativno kuhinjo. San Pellegrinovi kritiki uvrščajo Cracca na drugo mesto med vsemi italijanskimi restavracijami, mi pa smo ga opazili zaradi nečesa drugega. Na spletni strani je svojo ponudbo oblekel v stripovske junake **Maxa Bunkerja**.

Tako Alan Ford, Bob Rock, sir Oliver in drugi ponujajo Craccovo hrano in ideje. Cracco nam je pojasnil, da je odkupil vse avtorske pravice in da je že več let velik oboževalec omenjenega stripa. Morda je zanimivo, da gre za strip s socialno tematiko, medtem ko je za obrok pri Craccu treba odšteti 160 evrov.

Avtor: Neža Mrevlje

Več na:

<http://www.indirekt.si/scena/hrana/130960>

Prva indijska pornozvezdnica

16.05.2009

Pornografija je v Indiji strogo prepovedana, toda kljub temu so Indijci dobili prvo pornozvezdnico. Gre za animiran lik, ki ga je ustvarila anonimna skupina računalniških navdušencev.

Prav nasprotno od bollywoodskih sramežljivih junakinj, ki so se šele v zadnjem času začele poljubljati na usta, je **Savita Bhabhi** (svakinja Savita) prsata, sveže poročena gospodinja, ki ve, kaj hoče in kako naj to dobi. Ker jo njen deloholični mož dolgočasi, zapeljuje trgovskega potnika, igralce kriketa iz sosese ter celo ne preveč pametnega in prefinjenega sivobraodega bollywoodskega superzvezdnika **Amitabha Bachchana**.

Seksualne dogodivščine Savite Bhabhi, objavljene na spletni strani savitabhabhi.com, so pritegnile že veliko privržencev, saj stran vsak mesec obiše 60 milijonov internetnih navdušencev. (MS)

Več na:

<http://www.indirekt.si/novice/zanimivosti/131024>

<http://www.savitabhabhi.com/>

<http://savitabhabhi.com/toon/english/2009/04/25/>

<http://savitabhabhi.com/toon/english/2008/03/30/>

MARIBOR, 21.-23. MAJA

Festival Magdalena - Mirko Ilić v Mariboru

17.05.2009

Prihodnji teden bo v Mariboru potekal že enajsti mednarodni festival kreativne komunikacije - Magdalena, ki išče, spodbuja, predstavlja in nagrajuje ustvarjalce, mlajše od 30 let.

Nastal je kot kritika in alternativa oglaševalskim festivalom, ki niso dostopni mladim ustvarjalcem. Tako kot v preteklih desetih letih bo tudi letos gostil predavanja, delavnice in razstave številnih najuglednejših svetovnih strokovnjakov s področja oblikovanja, medijev in komuniciranja. Med drugim bo na ogled samostojna razstava del oblikovalca **Mirka Ilivčiča**, ki v Sloveniji razstavlja prvič.

Več na:

<http://www.indirekt.si/novice/kultura/130974>

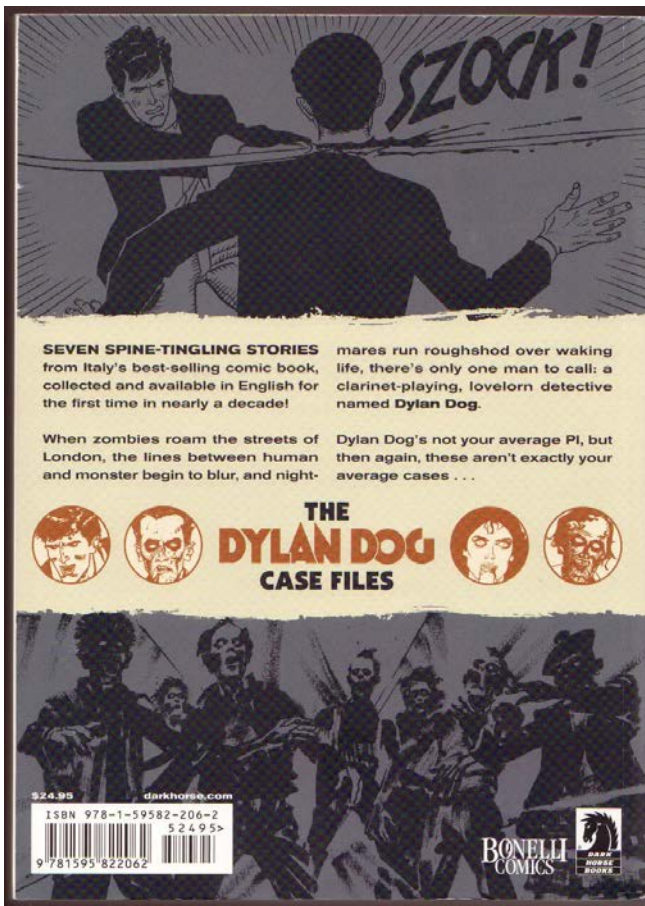
<http://www.kulturnik.si/web/vevent/440882/>

http://mediji.talina.si/index.php?option=com_content&task=blogcategory&id=5&Itemid=9

13.05.2009

13.05.2009

Novi tednik št. 32 - 24. april 2009.
Pošilja Igor Solar.

